

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 23. Quantam pœnam mereatur peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

nes, quas ipso volente patimur, semen meritorum sunt & coelestium præmiorum. Quæ proinde major pax firmiorque potest excogitari quam hæc qua fidelis animus fruitur ejusmodi instructus præfidijs?

Qui confidunt in Deo, afflictiones recipiunt ut peccatis suis debitas,

Quintus fons vera pacis.

§: XXIII.

Quantam pœnam peccatum mereatur.

PRorsus immeritò querimur de gravitate malorum quæ patimur, si consideremus gravitatem malorum quæ commisimus quæque meriti sumus. Etiam si non nisi unicum à nobis commissum esset peccatum, tanti tamen est divina Majestas quæ illo offenditur ut nulla pœnarum ac suppliciorum perfectione illud expiare ac dignâ compensare satisfactione possimus. Nullum genus morbi, non calculi aut cholicæ dolor, non podagræ cruciatus, non pestis, non bellum, non fames non quidquid tormentorum excogitari potest, toleratum sufficit ad placandum Deum peccato unico etiam levissimo offensum, si non Dei filius humanam assumens naturam meritum & pondus nostris addidisset operibus

bus. Nihilo tamen minus David ob ruzo
 ratum populum clade regni sui maxima po
 nitus est, adeo ut tribus diebus grassante po
 stilentia mortui sint ex populo septuaginta
 millia virorum. 2. Reg. 24. Bethsaminum
 quod reductam à Philistæis arcam Domini
 curiosius inspexissent, percussi sunt nobilio
 res de populo *septuaginta viri. Et quinquaginta
 millia plures*. 1. Reg. 6. Jam verò si cogi
 deremus peccatum Adami protoplasti pe
 rentis, quàm diuturnâ in ipso, quàm durâ la
 tēque diffusâ in posteris punitum est. *peccatum*
 Unica pomi vetiti illicita commestio immen
 mera mala in genus humanum invexit. Ex
 hoc fonte morbi, dolores, paupertas, fames,
 bella, seditiones, cædes, omnesque miseria
 & calamitates quæ ex eo tempore terram in
 vaserunt, jam inde per tot sæcula in omnes &
 singulos homines manarunt sine exceptione
 ullius, ne ejus quidem, qui pro salute aliorum
 de cælo advenerat cœlestis medicus. Sed &
 peccati illius amplius dominata est tyranus
 illud solvit cataractas cœli, omne genus ve
 ventium diluvio involvit aquarum. aperuit
 abyssos terræ, reseravit subterraneos ignium
 specus ut in hos detrusi mortales aut put
 gantibus flammis definito tempore, aut in
 finito gehennæ cruciarentur ardoribus fere
 piter
 suffic
 ramu
 bis à
 dur
 sumu
 nos ja
 mico
 cui se
 tus ar
 aut an
 morta
 reput
 Job q
 meret
 crucia
 goriu
 uâ, q
 perier
 famul
 punia
 castig
 fas, &
 ras sup
 demo
 tingu
 luiffe
 pite

piternis Hujusmodi considerationes an non
sufficiunt ad leniendam malorum quæ tole-
ramus acerbiter, & ad persuadendam no-
bis à Deo nos misericordiâ maximâ tractari
dum pœnas æternas, quas peccando meriti
sumus, benignus remittit, contentus affligere
nos jacturâ alicujus processus juridici aut a-
micorum aut parentum, aut delectationis
cujusdam momentaneæ. Commutat crucia-
tus æternos in ægritudinem unius mensis,
aut anni, aut totius etiam vitæ nostræ sed
mortalis. Hæc si, pro ut par est, attentius tecum
reputares, *Intelligeres*, sane, ut dicitur in libro
Job quod *multo minora exigaris à Deo quam
meretur iniquitas tua*. Job. II. Quid ergo te
crucias, quid lamentaris tantopere, quod ne-
gorium aliquod non cesserit tibi ex senten-
tiâ, quod filius tibi obierit, quod creditum
perierit, quod amicus fidem fefellerit, quod
famulus furtum fecerit, permisit ista Deus ut
puniat peccata tua. Num injuriam tibi facit
castigando te propter offensas in se commis-
sas, & quidem pœnâ tam levi qui meritis e-
ras supplicia inferni sustinere æternum socius
demonum futurus & pabulum ignis inex-
tinguibilis, si te pro merito tuo punire vo-
luisset?

O

§ XXIV.